

การวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี

Financial Planning for Pre-Retirement of Private University Thais' Teacher in Thonburi Area

อารีย์ แ้วสกุลพันธุ์¹
Aree Peaosakulpun¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านเศรษฐกิจ (2) ด้านที่อยู่อาศัย (3) ด้านสุขภาพร่างกาย (4) ด้านสังคม และ (5) ด้านทัศนคติ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินด้านทัศนคติและด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และ 4.66 ส่วนในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านที่อยู่อาศัย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 4.13 และ 4.05 ตามลำดับ

หากพิจารณาในแต่ละด้านที่อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนการเงินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ (1) ด้านเศรษฐกิจ มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการทำประกันสุขภาพ ประกันชีวิต สะสมทรัพย์ (2) ด้านที่อยู่อาศัย มีการวางแผนเกี่ยวกับการมีบ้านเป็นของตนเองเพื่อพักอาศัยหลังเกษียณอายุ (3) ด้านสุขภาพร่างกาย มีการเตรียมพร้อมโดยเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี (4) ด้านสังคม มีการเตรียมความพร้อมโดยให้สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเสมอ และ (5) ด้านทัศนคติ มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมเก็บออมเงินไว้ใช้ เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบกับครอบครัวและสังคมเมื่อเกษียณอายุแล้ว

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงิน, ก่อนเกษียณอายุ, อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา

¹ อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

¹ Lecturer in Business Administration Faculty, Siam Technology College

* Corresponding author. Tel. 081-4945149 E-mail: Paoyaree@gmail.com

Abstract

The purposes of this research was to study the financial planning for Pre-Retirement of Private University Thais' Teacher in Thonburi Area. The sample was 300 people. The instrument was the questionnaire preparation in the financial readiness planning for pre-retirement of Thais' Teacher that was divided into 5 aspects included: (1) Economy; (2) Habitat; (3) Health; (4) Social; and (5) Attitude. The data was assessed and analysed for frequency distribution, average, percentage and standard deviation.

The finding revealed that Thai teachers in the private university in Thonburi area had the financial planning for pre-retirement met the criteria at the high level and the average was 4.40. In the addition, we considered in each aspect, the result was found that the attitude and health aspect in the financial planning for pre-retirement met the criteria at the very high level and the average was 4.68 and 4.66. Social, economy and habitat aspects were indicated in the high level and the average was 4.46, 4.13 and 4.05 as the followings.

The most average in each aspect of the financial readiness planning for pre-retirement was included as the followings: (1) Economy; health insurance, saving money insurance, (2) Habitat; having their own homes after retirement, (3) Health; annual health checking, (4) Social; supporting in family activities, and (5) Attitude; saving financial plan for retirement.

Keywords: financial planning, Pre-Retirement, private university Thais' teacher

ความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งเป็นฉบับที่ใช้ในปัจจุบัน เมื่อประกาศเริ่มแรกได้กำหนดให้ข้าราชการเกษียณเมื่ออายุ 55 ปี และสามารถต่ออายุได้อีก 5 ปี ต่อมาได้มีการแก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2504 มาตรา 3 กำหนดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี แต่ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการจะต่อเวลาให้รับราชการต่อไปอีกคราวละ 1 ปี จนครบอายุ 65 ปีบริบูรณ์ก็ได้ ซึ่งต่อมาก็ได้ยกเลิกการต่อเวลาราชการ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2518 ในภายหลังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2523 ได้กำหนดให้ข้าราชการที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ต้องพ้นจากข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรหรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการด้านการศึกษา การพัฒนาประเทศ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้ต่อเวลาราชการต่อไปอีกคราวละ 1 ปี จนอายุครบ 65 ปีบริบูรณ์ก็ได้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2551) เช่น กลุ่มตุลาการ กลุ่มอาจารย์มหาวิทยาลัยระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป เป็นต้น ขณะที่ภาคเอกชนไม่มีการกำหนดอายุเกษียณอย่างเป็นทางการ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงแต่ละองค์กรเอกชน แต่ในกลุ่มอื่นๆ นั้น อายุเกษียณยังคงกำหนดที่ 60 ปี

ดังนั้นการวางแผนทางการเงินนั้นมีความสำคัญต่อผู้เกษียณอายุ ซึ่งการวางแผนทางการเงินมีหลายรูปแบบ เพราะเป้าหมายของการออม การลงทุน และความต้องการในการใช้เงินหลังการเกษียณอายุของแต่ละคน ไม่เท่ากัน บางคนเลือกที่จะออมไว้ในธนาคาร บางคนเลือกลงทุนในสินทรัพย์ เช่น บ้าน ที่ดิน ทองคำ เป็นต้น บางคนเลือกที่จะลงทุนไว้ในหลักทรัพย์ต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการออมและการลงทุนในรูปแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งในแต่ละคนมีการยอมรับว่ามีความเสี่ยงไม่เท่ากัน โดยเฉพาะบุคคลที่มีอายุน้อยๆ อาจจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงได้มากกว่าบุคคลที่มีอายุใกล้จะเกษียณหรือวัยเกษียณ ดังนั้นในการวางแผนเพื่อวัยเกษียณจะต้องจัดทำแผนการออมหรือลงทุนเพื่อการเกษียณให้เหมาะสมกับตัวเองอีกด้วย (ปริชา กิจโมกษ์, 2557) นอกจากนี้การวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเงินเพื่อวัยเกษียณมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ ความไม่แน่นอนในอาชีพ เศรษฐกิจมีความผันผวนสูง การแข่งขันในงานสูง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เป็นลักษณะแบบปัจเจกบุคคลมีมากขึ้น ความคาดหวังที่จะได้รับการดูแลจากคนในครอบครัวหรือลูกหลาน มีน้อยลงอันส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิต ซึ่งการเตรียมความพร้อมในระยะยาวส่งผลดีต่อสังคมโดยรวม และโดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมในการวางแผนด้านการเงินจะช่วยให้ชีวิตหลังเกษียณอายุเป็นช่วงเวลาแห่งความสุข ซึ่งการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพจะทำให้บุคคลมีแนวทางในการวางแผนทางการเงินของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุเกิดประโยชน์กับหลายฝ่าย ทั้งบุคลากรในหน่วยงาน ให้เล็งเห็นความสำคัญและสามารถวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุ สามารถเป็นข้อมูลสนับสนุนแก่หน่วยงาน สำหรับการให้ความรู้ความเข้าใจหรือการอบรมสัมมนาเพื่อให้นำไปวางแผนทางการเงิน อีกทั้งยังทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนทางการเงินได้อีกด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา ผังธนบุรี สาเหตุของงานวิจัยที่เลือกศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา ผังธนบุรี ด้วยเหตุผลหลายประการ คือ (1) ค่าครองชีพในกรุงเทพมหานคร สูงกว่าต่างจังหวัด (2) ภาคเอกชนไม่มีการกำหนดอายุเกษียณอย่างเป็นทางการ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงแต่ละองค์กร เอกชน (3) ด้วยอาชีพของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา ในฐานะผู้สอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเยาวชนที่เป็นนักศึกษาจะมีโอกาสในการสอนและให้ความรู้ เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักการใช้จ่าย การออมเงิน และการวางแผนต่อไป

โดยมีงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการวางแผนเพื่อเตรียมเกษียณอายุ อาทิ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) กล่าวว่า การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุและบุคคลรอบข้าง 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยสติไม่ประมาท สามารถเอาชนะใจตนเองด้วยการยอมรับสภาพความจริงได้อย่างสงบ (2) ด้านร่างกาย ทำให้สุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง การเจ็บป่วยลดลง (3) ด้านทรัพย์สินเงินทอง สามารถควบคุมรายรับรายจ่ายได้เป็นระบบ มีมาตรฐานการครองชีพที่ดีภายหลังเกษียณอายุ (4) ด้านกิจกรรมการใช้เวลาว่างได้พบปะพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกันและเพื่อนต่างวัย สามารถทำประโยชน์ต่อสังคมได้ (5) ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันในครอบครัว ทำให้เกิดความรักใคร่ผูกพัน (6) ด้านที่อยู่อาศัย มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ทำให้เกิดความอบอุ่นใจ นอกจากนี้ ธิติรัตน์ อดิชาดิษฐ์ และแพรวพรรณ มังคลา (2554) กล่าวว่า การเกษียณอายุก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ที่เกษียณอายุในหลายๆ ด้าน เนื่องจากต้องเข้าสู่ภาวะวัยสูงอายุด้วย ซึ่งผลกระทบเหล่านั้นล้วนแล้วแต่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้เกษียณ หรือแม้แต่การดำเนินชีวิตอย่างมาก ผลกระทบในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการใช้เวลาว่าง และด้านความสัมพันธ์กับคู่ชีวิต และสมาชิกในครอบครัว

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านเศรษฐกิจ (2) ด้านที่อยู่อาศัย (3) ด้านสุขภาพร่างกาย (4) ด้านสังคม (5) ด้านทัศนคติ เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเล็งเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ และเป็นแนวทางให้หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ นำข้อมูลมาปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี จำนวน 3,453 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี จำนวน 300 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบ two-stage sampling scheme (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2547) มีขั้นตอนการเลือกตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 สถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี แบ่งออกเป็น 15 เขต ได้แก่ เขตธนบุรี เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขม เขตราชบุรีบูรณะ เขตบางพลัด เขตจอมทอง เขตบางแค เขตทวีวัฒนา เขตทุ่งครุ และเขตบางบอน ทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster) สุ่ม 1 ใน 3 ของจำนวนเขต พบว่ามีสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาอยู่ในเขตเพียง 4 เขต คือ (1) เขตบางกอกใหญ่ มีสถานศึกษา 1 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (2) เขตภาษีเจริญ มีสถานศึกษา 1 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยสยาม (3) เขตทวีวัฒนา มีสถานศึกษา 2 แห่ง คือ วิทยาลัยทองสุข มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และ (4) เขตหนองแขม มีสถานศึกษา 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และมหาวิทยาลัยธนบุรี

ขั้นที่ 2 จากสถานศึกษาทั้งหมด 6 แห่ง แต่ละสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา กำหนดให้อาจารย์ไทยที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป เป็นตัวแทนที่ต้องการศึกษาได้โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก ซึ่งได้ตัวอย่างจำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุ พร้อมทั้งวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างรายการข้อคำถามจากข้อมูลและแนวคิดที่ได้ค้นศึกษาค้นคว้า โดยให้ข้อคำถามครอบคลุมนิยามที่กำหนด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ 5 คือ มากที่สุด 4 คือ มาก 3 คือ ปานกลาง 2 คือ น้อย และ 1 คือ น้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของรายการข้อคำถามในแบบสอบถาม

4. นำแบบผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ไทยในสถาบันเอกชนระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.96

6. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสอบถามไปสอบถามอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและนำกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พร้อมทั้งคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาบันทึกข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำเสนอในรูปของตารางและการบรรยายพรรณนา

2. นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติและใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์กำหนดระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2542: 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50	มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 300 ฉบับ โดยมีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 65.67 และเป็นชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45-50 ปี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 สังกัดคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 60.34 และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 ปริญญาเอก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.33

นอกจากนั้นยังได้สอบถามในประเด็นต่างๆ ประกอบด้วย ตำแหน่งทางวิชาการก่อนเกษียณอายุ ความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนทางการเงิน แหล่งที่มาของรายได้หลังจากเกษียณอายุ การเตรียมสะสมทรัพย์สิน จำนวนภาระที่ต้องรับผิดชอบผู้อื่น การใช้จ่าย ภาระหนี้สิน การดำรงชีวิต และภาวะสุขภาพ โดยมีผลการวิจัย คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ก่อนเกษียณอายุดำรงตำแหน่งอาจารย์ในสถานศึกษาเอกชน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00 รองลงมา คือ อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ทั้งนี้ในด้านความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาข้อมูลและเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งหากเกษียณอายุแล้วคาดว่าจะมีรายได้ต่อเดือนประมาณไม่เกิน 5,000 บาท โดยแหล่งที่มาของรายได้ อาจมาจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา คือ มาจากธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.34 และอาจมาจากการให้เช่าทรัพย์สินหรืออสังหาริมทรัพย์ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ก็ไม่ได้เตรียมสะสมทรัพย์สินก่อนเกษียณอายุ เนื่องจากไม่มีเงินเหลือเพียงพอต่อการสะสมทรัพย์สิน แต่จะอยู่ในรูปของการฝากเงินกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน และลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือตลาดหลักทรัพย์

ทั้งนี้ หลังเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี อาจารย์ไทยอาจจะมีภาระที่ต้องรับผิดชอบผู้อื่นอยู่บ้าง และมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตส่วนใหญ่เกี่ยวกับการซื้อเช่าพาหนะ และสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและจุนเจือสมาชิกในครอบครัว และมีหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบอยู่ด้วย ซึ่งในส่วนของที่พักส่วนใหญ่มีที่พักเป็นของตนเองหรือคู่สมรส จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 74.33 รองลงมา คือ เป็นบ้านเช่า มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 และเป็นของญาติพี่น้อง มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ และอาจจะพักอยู่บ้านพักของตนเอง บ้านของบุตรหลาน หรือญาติพี่น้อง เพื่อให้ครอบครัวได้ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ซึ่งในปัจจุบันผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเกษียณอายุ พบว่ามีภาวะสุขภาพเจ็บป่วยบ้างเล็กน้อย มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 81.67 ซึ่งผู้ที่มีสุขภาพเจ็บป่วยเล็กน้อยส่วนใหญ่มีโรคประจำตัว นอกจากนั้นได้สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเองว่าควรเริ่มเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณเท่าใด โดยส่วนใหญ่ตอบว่า ควรเตรียมความพร้อมเพื่อการเกษียณอายุก็ต่อเมื่อมีอายุประมาณ 40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมา คือ ควรเริ่มเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุประมาณ 50 ปี มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 และควรเริ่มเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุประมาณ 30 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แบ่งการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพ ร่างกาย ด้านสังคม และด้านทัศนคติ โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการเตรียมพร้อมทางด้านการทำประกันสุขภาพ ประกันชีวิตสะสมทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.57

รองลงมา คือ การวางแผนให้มีรายจ่ายต่างๆ ไป (การจับจ่ายใช้สอยปกติ) ให้น้อยลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และการเตรียมวางแผน/เกี่ยวกับงบประมาณรายรับ-รายจ่ายภายหลังเกษียณไว้ล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การคาดว่าจะยังมีรายได้ประจำหลังเกษียณอายุ (วางแผนทางด้านการหางานเตรียมไว้, เงินบำนาญ, เงินจากลูกหลาน) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

ด้านที่อยู่อาศัย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการเตรียม/วางแผนมีบ้านเป็นของตนเองเพื่อพักอาศัยหลังเกษียณอายุมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.71 รองลงมา คือ เตรียม/วางแผนในการปฏิบัติตนเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และเตรียม/วางแผนเกี่ยวกับบุคคลที่จะพักอาศัยด้วยภายหลังเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เตรียมศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสถานสงเคราะห์ บ้านพักคนชราของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ค่าใช้จ่าย การให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98

ด้านสุขภาพร่างกาย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.80 รองลงมา คือ หากมีปัญหาสุขภาพ จะบริหารจัดการแก้ไขทันที เช่น ไปพบแพทย์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 และการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ถูกหลักโภชนาการและเหมาะสมกับวัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเตรียมศึกษาหาความรู้เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในวัยสูงอายุ เช่น อ่านเอกสาร/บทความเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติตนที่ถูกต้องและการดูแลสุขภาพในวัยสูงอายุ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

ด้านสังคม มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมาชิกในครอบครัวมีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมา คือ สมาชิกในครอบครัวใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และสมาชิกในครอบครัวมีการพูดคุย ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เมื่อมีปัญหาด้านการเงิน สมาชิกในครอบครัวสามารถให้ความช่วยเหลือได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

ด้านทัศนคติ มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่าการวางแผนเตรียมเก็บออมเงินไว้ใช้จะทำให้ไม่เป็นภาระกับครอบครัวและสังคมเมื่อเกษียณอายุแล้วมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.88 รองลงมา คือ การมีพฤติกรรมสุขภาพที่ต้อง เช่น การออกกำลังกายเป็นประจำ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ช่วยให้สุขภาพแข็งแรงในวัยสูงอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีความสุข ภายหลังเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีงานอดิเรกหรือร่วมกิจกรรมในสังคมจะสามารถทดแทนเวลาในการทำงานประจำ ภายหลังเกษียณอายุได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

โดยสรุปภาพการจัดลำดับการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เมื่อจัดลำดับให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมแต่ละด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญด้านทัศนคติเป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมา คือ ด้านสุขภาพร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ตามลำดับ ส่วนด้านที่ให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีน้อยที่สุด คือ ด้านที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

สรุป

การศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย พบว่าอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินด้านทัศนคติและด้านสุขภาพร่างกายอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และ 4.66 ส่วนในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านที่อยู่อาศัย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 4.13 และ 4.05 ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละด้านที่อาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีมีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนการเงินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ (1) ด้านเศรษฐกิจ มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการทำประกันสุขภาพ ประกันชีวิต สะสมทรัพย์ (2) ด้านที่อยู่อาศัย มีการวางแผนเกี่ยวกับการมีบ้านเป็นของตนเองเพื่อพักอาศัยหลังเกษียณอายุ (3) ด้านสุขภาพร่างกาย มีการเตรียมพร้อมโดยเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี (4) ด้านสังคม มีการเตรียมความพร้อมโดยให้สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเสมอ และ (5) ด้านทัศนคติ มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมเก็บออมเงินไว้ใช้ เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบครอบครัวและสังคมเมื่อเกษียณอายุแล้ว

อภิปรายผล

การเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินสำหรับการเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสังคม และด้านทัศนคติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเตรียมพร้อมทางด้านการทำประกันสุขภาพ ประกันชีวิต สะสมทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการเตรียมความพร้อมโดยการทำประกันสุขภาพ ประกันชีวิต หรือประกันแบบสะสมทรัพย์ เป็นการรับรองว่าหากเสียชีวิตไปด้วยกรณีใดก็ตาม จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งที่อาจจะไว้สำหรับเป็นมรดกให้

ลูกหลาน หรือใช้สำหรับการจัดงานศพเพื่อไม่เป็นการระของใคร และนอกจากนี้การทำประกันแบบสะสมทรัพย์ เป็นการรับรองว่าหากมีอายุครบตามสัญญาที่ได้ทำประกันไว้ นั้น ก็จะได้รับเงินก้อนจำนวนหนึ่งพร้อมทั้ง ดอกเบี้ยไว้สำหรับใช้จ่ายภายหลังเกษียณอายุ ดังที่อัมพร เณลิมฉัตร (2542) ที่ได้ศึกษาด้านเศรษฐกิจ และ ค่าใช้จ่าย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เกษียณอายุจะต้องมีการใช้จ่ายอย่างประหยัด การเก็บสะสมเงินฝากธนาคาร การทำประกันชีวิตและซื้อหุ้น และยังสอดคล้องกับกาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวถึงการวางแผนทางการเงิน โดยคำนึงถึงแผนบริหารความเสี่ยง ซึ่งความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญๆ นั้นเกิดจากการเกิดอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และความตาย ความเสี่ยงเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ดังนั้นบุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วยโดยการทำประกันชีวิต เพื่อไม่เป็นการสร้างภาระให้กับ คนที่อยู่ข้างหลัง หรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว

ด้านที่อยู่อาศัย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเตรียม/วางแผนมีบ้านเป็นของตนเองเพื่อพักอาศัยหลังเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.71 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะการที่มีบ้านเป็นของตนเองหลังเกษียณอายุทำให้ไม่ต้องสร้างภาระให้กับลูกหลาน และอาจลดความวิตกกังวลต่อการที่ต้องไปอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ดังที่สุใจ น้าพุด (2545) กล่าวว่า การใช้เงิน เพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) เพื่อให้มีที่พักผ่อนสุขสบายและปลอดภัย อีกทั้งเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหลาย

ด้านสุขภาพร่างกาย มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่าการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.80 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะเนื่องจาก วัยของผู้เกษียณอายุเป็นวัยที่อาจเกิดความเสี่ยงของสุขภาพร่างกาย ทำให้ต้องมีการเตรียมการวางแผน โดยการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างต่อเนื่อง และการตรวจสุขภาพเป็นการตรวจสอบว่าร่างกาย ของแต่ละบุคคลเป็นอย่างไร เพื่อที่จะมาเตรียมรับมือในการออกกำลังกายและรักษาสุขภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของจักรพงศ์ สอนอาจ (2553) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง การวางแผนการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุของ พนักงานการไฟฟ้านครหลวง พบว่าในด้านสุขภาพพนักงานมีการเตรียมความพร้อมในระดับมาก พนักงาน มีสุขภาพจิตที่ดีพร้อมที่จะยอมรับและเตรียมตัวเตรียมใจสำหรับการเกษียณและอายุที่มากขึ้น มีการเตรียม ความพร้อมในการเตรียมตัวออกกำลังกายและทานอาหารเพื่อสุขภาพที่แข็งแรงในอนาคต

ด้านสังคม มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสมาชิกในครอบครัวมีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เกษียณอายุมีความต้องการอยู่กับครอบครัวที่มีความสุข อบอุ่น และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ดังที่ศิรินุช อินละคร (2548) ได้กล่าวถึง การวางแผนทางการเงินอาจจะมีเป้าหมายอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเงิน ดังนี้ เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non-Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงินได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ต้องการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกรัง ซึ่งบุคคล สามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

ด้านทัศนคติ มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทย ในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อย่อย พบว่าการวางแผนเตรียมเก็บออมเงินไว้ใช้จะทำให้ไม่เป็นการระกับครอบครัวและสังคม เมื่อเกษียณอายุแล้ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.88 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เกษียณอายุมีความเข้าใจ

และมีทัศนคติต่อครอบครัวโดยไม่อยากเป็นภาระของครอบครัวและมีความต้องการเก็บออมเงินไว้ใช้ตัวเองในอนาคต ดังที่เฉลิมศักดิ์ เปรื่องปรีชาศักดิ์ (2557) ได้กล่าวถึง การออมเงิน คือ การเก็บเงินส่วนที่เหลืออยู่จากรายจ่ายอื่นๆ และสะสมเพื่อไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้กล่าวถึงทัศนคติของบุคคลอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่างๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อน ฯลฯ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่างๆ แต่ยังมีการถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่มซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะครอบครัว จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้

นอกจากนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าควรมีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณอายุก็ต่อเมื่อมีอายุประมาณ 40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะบุคคลในวัยอายุ 40 ปีขึ้นไป อาจจะมีหน้าที่การงานรวมถึงเงินเดือนที่มั่นคง สามารถวางแผนทางการเงินได้ ดังที่วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2550) ได้สำรวจความคิดเห็นของประชากรอายุระหว่าง 18-59 ปี พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าควรเริ่มเตรียมเพื่อวัยผู้สูงอายุตั้งแต่อายุระหว่าง 40-49 ปี รองลงมา คือ ช่วงอายุ 50-59 ปี และก่อน 40 ปีตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยในสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาฝั่งธนบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ประโยชน์ให้ตรงกับความต้องการของบุคคลและหน่วยงานต่อการพัฒนาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุให้เหมาะสมต่อไป
2. ควรมีการศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของอาจารย์ไทยทั้งในสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชนระดับอุดมศึกษา และรวมถึงในเขตเศรษฐกิจ (กรุงเทพฯ และนอกเหนือจากกรุงเทพฯ แต่เป็นเขตเศรษฐกิจ) เพื่อสามารถนำมาเป็นข้อมูลของภาครัฐในการวางแผนนโยบายต่อไป
3. ควรมีการศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุของกลุ่มอาชีพอื่นๆ เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลการจัดการวางแผนการเงินที่ครอบคลุมและหลากหลายมากยิ่งขึ้น
4. การศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาเพียงกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป จึงควรขยายขอบเขตการศึกษากลุ่มเป้าหมายจำแนกตามกลุ่มอายุอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบถึงการเตรียมการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). *เข็มทิศการเงิน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ บิสนั๊ก.
- จักรพงษ์ สอนอาจ. (2553). *การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนนครหลวง เขตบางเขน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิมศักดิ์ เปื้องปรีชาศักดิ์. (2557). “การผลิตนวัตกรรม: การลงทุนและการออม”, สืบค้นเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2557, จาก <http://bankru9.com/Image%208/BUD2.10/1.ECO%202.101.doc>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธิดารัตน์ อติชาตินันท์ และแพรวพรรณ มังคลา. (2554). *การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวิยาสาสน์.
- ปรีชา กิจโมกข์. (2557). “Personal Risk ความเสี่ยงที่มาพร้อมชีวิต”, สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2557, จาก http://www.tsi-thailand.org/images/stories/TSI2009_Investor/Article/TSI-Article_RiskMgt_014.pdf
- พัชรภา มนูญ. (2544). *การเตรียมการก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุของประชากรในชุมชนขนาดใหญ่พื้นที่เขตบางซื่อ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วันชัย แก้วสุมาลี. (2552). *ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬา. (2550). *ข้อมูลสถิติประชากร*. ศูนย์สารสนเทศทางประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2551). “บำเหน็จบำนาญ”, สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2558, จาก www.cgd.go.th/impor/พ.ร.บ.ข้าราชการพลเรือน.pdf
- สุขใจ น้าผุด. (2545). *กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัมพร เฉลิมจันทร์. (2542). *การเตรียมตัวสำหรับชีวิตหลังเกษียณอายุราชการ: กรณีศึกษาจากข้าราชการครูบำนาญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.